

[Bjørn Poulsen]

Vi har aldrig påstået, at forslaget var ideelt, det er der ingen der har hørt nogen SF'er sige. På den anden side må vi vel erkende, at mange års samarbejde mellem Socialdemokratiet og De Radikale på skatteområdet jo ikke ligefrem har gjort os, skal vi kalde det forvænte med hensyn til ideelle løsninger af skatteproblemerne i dette land. Jeg synes nok, at det er meget at svinge sig op, som hr. Stavadvad gjorde det, med hensyn til spekulation i næsten al anden form for lovgivning, efter at dette forslag bliver vedtaget.

Jeg synes, det måske havde været mere rimeligt, om man havde peget på nogle af alle de mange forskellige skattelove, man selv – i dette Folketing – har været med til at lave som et grundlag for skattespekulation. Hvis man skulle tage dette forslag i forhold til så mange andre ting, der er lavet, tror jeg nok, man må sige, at det er lilleputafdelingen, hvis vi skal snakke om spekulation i sociale ydelser, arbejdsløshedsdagpenge, og hvad der ellers kan være tale om.

Vi ser dette som et skridt i den rigtige retning, hvad angår ligestilling mellem kønnene i dette land, her mellem ægtefæller, og det er årsagen til, at vi ved tredje behandling stemmer for forslaget.

Glistrup (FP):

Med den fortrinlige indsigt, som formanden for Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg har i de skattepolitiske synspunkter og opfattelser, der hersker i partierne i dette Ting, er det unægtelig forbløffende og skuffende, at han udtrykkelig skulle nævne det som en overraskelse, at Fremskridtspartiet ville stemme ja til dette lovforslag. Der var intet i det, som hr. Stavadvad anførte som begrundelse for, at Socialdemokratiet stemmer nej, der på nogen måde skulle kunne få ham til at tro, at Fremskridtspartiet ville følge Socialdemokratiet i denne nejafstemning. Alt, hvad hr. Stavadvad anførte imod forslaget, måtte hr. Stavadvad og må hr. Stavadvad vide efter Fremskridtspartiets mening er argumenter for forslaget. Derfor var det forkert, at hr. Stavadvad nævnte, at han syntes, det var mærkeligt, at Fremskridtspartiet virkelig kunne stemme ja til dette lovforslag.

Det har altid for Fremskridtspartiet været en af de helt store sager at opnå, at man ikke i de mand-kone-virksomheder, der i så høj grad er ryggraden i dansk erhvervsliv, faktisk apartheid-

behandler med urimelige skatteregler, sådan som man har gjort igennem tiderne, netop erhvervsvirksomheder, der drives ved, at mand og kone hver har måske 80 timers arbejde i bedriften, hvad enten det er landbrug eller håndværk eller vognmandsvirksomhed, eller hvad der kan være tale om, og som vi kender så mange eksempler på.

Denne forskelsbehandling var jo fuldstændig frem til 1970, hvor man dog opnåede noget – og sådan var stillingen, da Fremskridtspartiet deltog i sin første folketingsvalgkamp – at den medhjælpende ægtefælle – altså i praksis hustru – kunne få tildelt 12.000 kr. som sit vederlag for et helt års slid og arbejde.

Det var ganske naturligt, da Fremskridtspartiet skulle tage fat på sin første valgkamp, at det var en af de sorte pletter, vi påpegede og sagde: Det vil vi virkelig slide og slæbe for, at denne urimelige 12.000-kroners-diskriminering skal bortfalde. Og ikke mindst med hjælp fra det parti, som nu blev regeringsparti her i sommer, er vi da ad 8, 9, 10, 11 gange kommet frem til, at de 12.000 kr. er blevet forbedret skridt for skridt i hele denne BZ-aktion, som vi nu har kørt igennem de forløbne 15 år.

Derfor er vi unægtelig taknemlige for, at Det Radikale Venstres deltagelse i regeringen har ført til, at denne fælles indsats, som vi har slået set for, fører til det største enkeltfremskridt på området.

Vi er ikke nået til vejs ende endnu. Vi når først til vejs ende den dag, hvor vi kommer frem til, at når mand og kone begge i væsentligt omfang gør en indsats i virksomheden, skal virksomhedens overskud simpelt hen ligedeles. Der er ingen, der kan sige, hvis en bager har 600.000 kr. i overskud, om det skyldes, at han er god til at bage wienerbrød derude i bageriet eller konen er god til at prakke kunderne noget ekstra wienerbrød på til en høj pris, og at det derfor giver det gode overskud.

Derfor er det eneste rigtige på dette område, at hvis en sådan fællesvirksomhed giver et overskud på x kr., skal hver beskattes af halvdel. Der er ingen skattemyndighed, der udefra kan komme og sige, om det har været den enes indsats eller den andens indsats, der i højere grad har været med til at indtjene pengene.

Vi anser det her for at være et i enhver henseende fortrinligt fremskridt i en udviklingsproces, der nu har stået på i snart 20 år, og vi håber,